
Álom

✎ Azt álmodtam, hogy az újabb keresztledöntés, azaz az elfűrészelés után, történelmi egyházaink főpapjai magyar

zászlókat lobogtató tömeg élén a Parlament elé vonultak, tiltakozásul az ismétlődő gyá-lázat ellen. Köszönjük, elnök úr! feliratú táblákkal hangosan követelték, hogy a volt köztár-sasági elnök jöjjön a Kossuth térre és ítélje el a liberálbolse-vista barbarizmust. Kérik, hogy a megélhetési bűnözők mentora követeljen példás büntetést, és hívja föl a bírósá-gok figyelmét arra, hogy az egyházi jelképeket helyezték szigorú büntetőjogi védelem alá, ellentétben egy nemrégén hozott szégyenteljes bírói ma-gatartással...

Álmomba egy pillanatra fel-villant néhány arc a Parlament ablakából kivigyorogva. *Fodor Gábor, Tamás Gáspár Miklós, Bauer* (a körmös fia) és az ÁVO-s tanácsadót szinte napjainkig foglalkoztató, és a Sztálin Jóskát máig imádó (és hozzá ódát író) két *Eörsi, Ist-ván* és *Mátyás* képe.

Göncz Árpád után a főpa-pok léptek a mikrofonhoz és egymás szavába vágva köve-telték, hogy az immár ismétlő-dő keresztdöngetők pontosan olyan szigorú büntetést – többévi börtönt – kapjanak, mint néhány éve Debrecenben a tóraégetők kaptak. Legyen egyenlőség!

Azt is elhatározták, hogy ha hitüket, egyházukat, eszméi-ket, szimbólumaikat a legki-sebb sérelem éri, ugyanúgy fellármázzák az egész világot, ahogy azt ilyen esetekben a zsidó származású honfitársai-ink tenni szokták...

Közben reggel lett, feléb-redtem. Csend van, és minden biztonnyal – sajnos – az is ma-rad, mert csak álom volt az egész.

Kocsis Sándor, Bp.